

som om den er en handske
nogen har tabt eller jeg tænker på
mosset som er mere mos
end jeg er mig

træerne som er mere ægte
og fuglene som er
mere flok

men så husker jeg mig selv på at
verden ikke er symbolsk:

græsset findes faktisk
ligesom søen og bøgen findes
ligesom Otto og Walther
og Rasses og Dagmar
findes

hunden findes også

og handskerne
hengivenheden

verden *er* mere end
bare til trøst

se nu svalerne
der vælter omkring i luften
de kommer ingen steder fra
og er ikke på vej nogen steder hen

de kunne være alle andre steder
men nu er de her

foran børnehaven i Asylgade forklarer en far sit barn
at han kommer og henter klokken tre
barnet tæller på sine fingre
en, to, tre

-tre er NU, far!

nu er altid nu

det er så simpelt og så helt umuligt som
at alting hænger sammen
bare ikke med hinanden

vandet hænger ikke
sammen med fiskene
og fiskene ikke sammen
med fuglene men

fuglene hænger på himlen
og det er nok

vi andre vi
hænger på hinanden

mennesker dyr
sø og land
bøger bad
kærlig karma og ka-
jakker

vi hænger også på glæden
en lille lykkelig sten
vi gemmer i lommen
og tager op en torsdag klokken
femten enogtyve

slår smut med den
henover vandet

-en to tre

og så er den væk

eller nej

se!

det ligger jo lige der
det hele

resten er op til os